

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ή λ θ ε στις 8 Ιανουαρίου 2021, με δικαστή τη Βαρβάρα Γεωργίου, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και γραμματέα τη Μαρία Κότσιφα, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να κρίνει την αίτηση αναστολής με ημερομηνία κατάθεσης 25.11.2020,

τ η ς Σοφίας Παπαγιαννοπούλου του Νικολάου, κατοίκου Αλίμου Αττικής (οδός Ελευθερίας, αρ. 34 - 36),

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Καλλιθέας Αττικής.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (σχ. το με κωδ. πληρωμής 360307379951 0201 0088 ηλεκτρονικό παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, σε συνδυασμό με το από 4.12.2020 αποδεικτικό πληρωμής της Τράπεζας Πειραιώς), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της 10011/45199/6.11.2020 ατομικής ειδοποίησης καταβολής – υπερημερίας του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας. Με αυτή γνωστοποιήθηκε στην αιτούσα ότι εκκρεμούν σε βάρος της φορολογικές οφειλές, μετά των προσαυξήσεών τους, συνολικού ύψους 64.787,88 ευρώ, οι οποίες έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και κλήθηκε να προβεί στην ολοσχερή εξόφλησή τους ή στην υπαγωγή σε πρόγραμμα ρύθμισης, εντός τριάντα (30) ημερών, άλλως θα ακολουθήσει η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της. Η αναστολή ζητείται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ΑΚ1385/2020 ανακοπής, την οποία η αιτούσα έχει ασκήσει κατά της ως άνω πράξης ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

2. Επειδή, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, (Φ.Ε.Κ. Α' 97), όπως ισχύει, ορίζει, στο άρθρο 288, ότι: « 1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης (...). Στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα

αίτηση αναστολής της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων. 2. Καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, για την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου, είναι το κατά το άρθρο 218 δικαστήριο, εφόσον σε αυτό εκκρεμεί η ανακοπή, το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως». Περαιτέρω, στον ίδιο κώδικα ορίζεται, στο άρθρο 200, ότι: «Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής» και, στο άρθρο 202, ότι: «1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο. 2. Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο μπορεί, με την απόφασή του, να ορίσει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν καταλαμβάνει τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων, για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, επί συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος, τα οποία αναφέρονται στην απόφαση. 3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται: α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη, β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος (...)».

3. Επειδή, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 202 του Κ.Δ.Δ., που εφαρμόζονται αναλόγως στο πλαίσιο εκδίκασης της αίτησης αναστολής κατά πράξεων της διοικητικής εκτέλεσης, όπως πλέον ισχύουν, προκειμένου περί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης της διοικητικής εκτέλεσης χορηγείται είτε όταν η εκκρεμής ανακοπή κρίνεται προδήλως βάσιμη, ανεξαρτήτως του ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της βλάβης του αιτούντος, είτε όταν, με βάση συγκεκριμένους και ειδικούς λόγους που αποδεικνύονται, πιθανολογείται ότι, σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης της πράξης, θα επέλθει στον αιτούντα

Αριθμός απόφασης Ν34 /2021

βλάβη ανεπανόρθωτη σε περίπτωση ευδοκίμησης της ανακοπής. Όπως δε έχει κριθεί, περίπτωση πρόδηλης βασιμότητας του κύριου ενδίκου βοηθήματος συντρέχει, ιδίως, όταν αυτό βασίζεται σε πάγια νομολογία ή σε νομολογία της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ε.Α. Σ.τ.Ε. 150/2014, 294, 183/2013, 496/2011 κ.ά.).

4. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 203 παρ. 2 του ίδιου ως άνω Κώδικα ορίζεται ότι: «Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή και πρέπει να συνοδεύεται από τρία (3) απλά αντίγραφα. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, μαζί με την αίτηση αναστολής συνυποβάλλεται και επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής. Στις διαφορές του προηγούμενου εδαφίου, η αίτηση αναστολής περιλαμβάνει με ποινή το απαράδεκτο της ασκήσεώς της, κατάσταση στην οποία ο αιτών δηλώνει: α) το παγκόσμιο εισόδημά του από κάθε πηγή και β) την περιουσιακή του κατάσταση στην Ελλάδα και οπουδήποτε στην αλλοδαπή. Αν ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή του ή της συζύγου και των ανηλίκων τέκνων. Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και η περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή συνδεδεμένου νομικού προσώπου με τον αιτούντα, καθώς και των φυσικών προσώπων που σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις ευθύνονται ατομικά για τις φορολογικές και τελωνειακές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου (...)». Τέλος, με την υπ' αρ. 1182/25.7.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Φ.Ε.Κ. Β' 1816), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 203 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, καθορίστηκαν ο τύπος και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή δήλωσης.

5. Επειδή, με την ΠΑ 22/12.10.2017 Πράξη της Επιτροπής του άρθρου 1 παρ.1 του ν.3900/2010 του Συμβουλίου της Επικρατείας (Φ.Ε.Κ. Α' 213), έχει εισαχθεί με τη διαδικασία της πιλοτικής δίκης στο ανώτατο δικαστήριο προς εκδίκαση και εκκρεμεί το γενικότερου ενδιαφέροντος ζήτημα που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, εάν για την παραδεκτή άσκηση αίτησης αναστολής εκτέλεσης κατά πράξεων που εκδίδονται στο πλαίσιο της διαδικασίας διοικητικής εκτέλεσης, επιβάλλεται η εν λόγω αίτηση να περιλαμβάνει την προβλεπόμενη στο άρθρο 203 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., όπως ισχύει, δήλωση παγκόσμιου εισοδήματος και περιουσιακής κατάστασης, ακόμη και όταν με

την αίτηση αναστολής προβάλλεται μόνον η πρόδηλη βασιμότητα του ένδικου βοηθήματος της ανακοπής. Εξάλλου, μετά την έκδοση της ως άνω Πράξης επέρχεται εκ του νόμου η αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα, όμως, η αναστολή αυτή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.1 του ν. 3900/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 40 παρ.1 του ν.4055/2012 (Φ.Ε.Κ. Α' 51). Και τούτο, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω νόμου, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της αίτησης αναστολής και της βλάβης που μπορεί να προκληθεί στους διαδίκους από την αναστολή εξέτασής τους για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί έως τη δημοσίευση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας.

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τις προαναφερθείσες διατάξεις, σε περίπτωση άσκησης αίτησης αναστολής εκτέλεσης κατά πράξης της διοικητικής εκτέλεσης, όπως η προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση (βλ. Ε.Α. Σ.Τ.Ε. 215/2016) που εκδίδεται μετά από τη διαδικασία επιβολής του φόρου ή εν γένει επιβολής φορολογικών προστίμων ή άλλων συναφών κυρώσεων, ήτοι στο πλαίσιο εκδίκασης εν γένει των φορολογικών διαφορών, ο αιτών (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) υποχρεούται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 203 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ.1 του ν. 4051/2012, να υποβάλει δήλωση περιουσιακής κατάστασης, στην οποία να αναγράφεται το παγκόσμιο εισόδημά του από κάθε πηγή και η περιουσιακή του κατάσταση στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή, καθώς και της συζύγου και των ανήλικων τέκνων του, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην ανωτέρω διάταξη. Η εν λόγω ρύθμιση έχει ως σκοπό να παράσχει στο δικαστήριο, το οποίο εκδικάζει την αίτηση αναστολής, τη δυνατότητα να εκτιμήσει, αν και σε ποιό βαθμό η βεβαίωση των φόρων ή άλλων συναφών κυρώσεων ή προστίμων και η λήψη σχετικών αναγκαστικών μέτρων δύνανται πράγματι να επιφέρουν ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα, ο οποίος προβάλλει το σχετικό ισχυρισμό. Και τούτο, διότι σύμφωνα με το άρθρο 228 παρ. 2 του εν λόγω Κώδικα, για την εκδίκαση της αίτησης αναστολής κατά πράξης της διοικητικής εκτέλεσης, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 200 έως 209 του ίδιου Κώδικα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η διάταξη του άρθρου 203 παρ. 2 αυτού, όπως αυτή ισχύει κατά τον κρίσιμο εκάστοτε χρόνο, κι ως εκ τούτου, ειδικώς, προκειμένου περί αναγκαστικής εκτέλεσης επί φορολογικών διαφορών, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται, όπως ισχύει για τις διαφορές αυτές μετά την ως άνω αντικατάστασή της με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1

Αριθμός απόφασης Ν34 /2021

του ν. 4051/2012, με την οποία θεσπίσθηκε η υποχρέωση υποβολής της κατά τα ανωτέρω δήλωσης. Τούτο δε ενόψει και του ότι ο ίδιος προαναφερθείς λόγος για τον οποίο θεσπίσθηκε η υποβολή της εν λόγω δήλωσης στην περίπτωση άσκησης αίτησης αναστολής κατά πράξης προσδιορισμού φόρου που έχει προσβληθεί με προσφυγή ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο φορολογικής ομοίως διαφοράς, ζητείται η αναστολή εκτέλεσης πράξης της διοικητικής εκτέλεσης που έχει εκδοθεί κατά τη διαδικασία που ακολουθεί τον προσδιορισμό του φόρου και κατά της οποίας (πράξης) έχει ασκηθεί ανακοπή, καθόσον και στο στάδιο της αναγκαστικής είσπραξης της φορολογικής οφειλής, δεν μεταβάλλεται, από την κρίσιμη εν προκειμένω άποψη, ο φορολογικός χαρακτήρας της διαφοράς (βλ. Ε.Α. Σ.Τ.Ε. 215/2016). Ενόψει τούτων, εφόσον σκοπός της διάταξης του άρθρου 203 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. είναι με την υποβολή της δήλωσης περιουσιακής κατάστασης να υποδειχθούν στο Δικαστήριο όλα τα κρίσιμα οικονομικά στοιχεία που αφορούν τον αιτούντα την αναστολή, ώστε (το δικαστήριο) αυτό να είναι σε θέση να εκτιμήσει τη συνολική οικονομική του κατάσταση, κι ως εκ τούτου, να κρίνει, αν θα προκληθεί σ' αυτόν βλάβη με χαρακτήρα ανεπανόρθωτο από την άμεση εκτέλεση της πράξης, το απαράδεκτο που επέρχεται από την μη υποβολή της δήλωσης περιουσιακής κατάστασης **κατά τελολογική συστολή της διάταξης**, ερμηνεύομενη σύμφωνα με άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, δεν αφορά στους λόγους του ένδικου βοηθήματος περί πρόδηλης βασιμότητας του εκκρεμούς κύριου ένδικου βοηθήματος, αλλά μόνον αυτούς περί ανεπανόρθωτης (οικονομικής) βλάβης. Και τούτο, διότι αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή θα αντίκειτο στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς θα οδηγούσε σε στέρηση της προσήκουσας δικαστικής προστασίας, αφού, επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, τα αποτελέσματα της προσωρινής δικαστικής προστασίας εξομοιώνονται με εκείνα της οριστικής και εμπίπτουν στο προστατευτικό πεδίο τόσο του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος όσο και του άρθρου 6 της Ε.Σ.Δ.Α. (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 2164/2012).

7. Επειδή, εξάλλου, ο Αστικός Κώδικας (π.δ. 456 της 17/24 Οκτ.1984 – Φ.Ε.Κ. Α' 164) ορίζει τα εξής: «Ο κληρονόμος αποκτά αυτοδικαίως την κληρονομία μόλις γίνει η επαγωγή (...)» (άρθρο 1846), «Ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών που αρχίζει από τότε που έμαθε την επαγωγή και το λόγο της (...)» (άρθρο 1847), «Η αποποίηση είναι άκυρη, αν γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση. Αν περάσει η προθεσμία, η κληρονομία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή» (άρθρο 1850), «Αν ο κληρονόμος αποποιηθεί την κληρονομία η επαγωγή

προς εκείνον που αποποιήθηκε θεωρείται ότι δεν έγινε (...) Η επαγωγή θεωρείται ότι έγινε κατά το θάνατο του κληρονομούμενου» (άρθρο 1856), «Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομίας είναι αμετάκλητη. Η αποδοχή ή η αποποίηση που οφείλεται σε πλάνη ή απειλή ή απάτη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες. Η αγωγή για την ακύρωση τους παραγράφεται μετά ένα εξάμηνο. Η πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομίας δεν θεωρείται ουσιώδης. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση» (άρθρο 1857) και «Ο κληρονόμος ευθύνεται και με τη δική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας (...)» (άρθρο 1901). Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1847 παρ. 1 εδ. 1 και 1850 εδ. 2 Α.Κ. προκύπτει ότι ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, η οποία αρχίζει από τη γνώση της επαγωγής και του λόγου αυτής. Αν παρέλθει η εν λόγω προθεσμία η κληρονομία θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή. Γνώση της επαγωγής, ως γεγονός της έναρξης της τετράμηνης προθεσμίας, νοείται η γνώση από τον κληρονόμο του θανάτου του κληρονομούμενου, γνώση δε του λόγου επαγωγής συνιστά η εκ διαθήκης ή κατά την εξ αδιαθέτου διαδοχή κλήση του κληρονόμου στην κληρονομία. Με την έννοια αυτή, όταν πρόκειται για διαδοχή εξ αδιαθέτου, οπότε ο δικαιολογητικός αυτής λόγος της συγγενικής σχέσης μεταξύ κληρονομούμενου και κληρονόμου είναι από την αρχή δεδομένος και γνωστός στον τελευταίο, η τετράμηνη προθεσμία προς αποποίηση αρχίζει από τη γνώση του κληρονόμου του χρόνου του θανάτου του κληρονομούμενου συγγενούς του, εκτός εάν συντρέξουν μεταγενέστερα γεγονότα, όπως η αποποίηση της κληρονομίας. Στην περίπτωση αυτή, της νομότυπης και εμπρόθεσμης αποποίησης της επαχθείσης στον κληρονόμο κληρονομίας, η προς τον αποποιηθέντα επαγωγή της κληρονομίας αναιρείται, ως μη γενόμενη, και κατά συνέπεια επάγεται εις εκείνον ο οποίος θα εκαλείτο ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος αν ο αποποιηθείς δεν ζούσε κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομίας του θανάτου του κληρονομούμενου, στον οποίο ανατρέχει η επαγωγή (Α.Κ. 1856). Παρά ταύτα η προθεσμία της αποποίησης της κληρονομίας δεν αρχίζει από τη γνώση του θανάτου του κληρονομούμενου, αλλά από τη γνώση της αποποίησης, μεταγενέστερο αυτού γεγονός με το οποίο συνδέεται η επαγωγή της κληρονομίας (Α.Π. 1532/2011). Εξάλλου, η αποδοχή της κληρονομίας, είτε ρητή ή σιωπηρή είτε πλασματική, δηλαδή συναγόμενη από την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση, είναι έγκυρη μόνο εάν ο καλούμενος στην κληρονομία γνώριζε κατά το χρόνο που έλαβε χώρα

Αριθμός απόφασης Ν34 /2021

η αποδοχή, το λόγο της επαγωγής (Σ.τ.Ε. 2460/1996, πρβλ. Σ.τ.Ε. 740/2009). Σε κάθε δε περίπτωση εναπόκειται στο δικαστήριο της ανακοπής, εφόσον προβληθεί εκ μέρους του καθ' ου η εκτέλεση σχετικός ισχυρισμός, να διαπιστώσει εάν πράγματι έγινε εγκύτως αποδοχή ή αν έλαβε χώρα αποποίηση της κληρονομίας, σύμφωνα προς τις παρατεθείσες διατάξεις του Αστικού Κώδικα (Σ.τ.Ε. 1404/2017, πρβλ. 1459/2014, 1884/2015, 371/2014, 2862/2013). Άλλωστε, όταν η ιδιότητα κάποιου ως κληρονόμου αμφισβητηθεί αποδεδειγμένα, μεταξύ άλλων, λόγω αποποίησης της κληρονομίας, τότε οδηγεί σε ανυπαρξία ευθύνης από την ατομική περιουσία του φερομένου ως τότε ως κληρονόμου και, συνακόλουθα, σε ακύρωση της πράξης διοικητικής εκτέλεσης (πρβλ. Σ.τ.Ε. 740/2009, Δ.Εφ.Αθ. 3101/2010). Τέλος, στο άρθρο 3 του Κ.Δ.Δ. ορίζεται ότι: «Κατά την εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας, εφόσον ο νόμος που διέπει τη σχέση δεν ορίζει διαφορετικά, επιτρέπεται: α) με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στο άρθρο 5, να κριθούν παρεμπιπτόντως ζητήματα της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων, αν από τα ζητήματα αυτά εξαρτάται η επίλυση της ένδικης διαφοράς (...)». Από τις ανωτέρω διατάξεις του Κ.Δ.Δ. προκύπτει ότι το δικαστήριο της ανακοπής, εφόσον προβληθεί εκ μέρους του καθ' ου η εκτέλεση σχετικός ισχυρισμός, έχει την αρμοδιότητα να διαπιστώσει εάν πράγματι έγινε εγκύτως αποδοχή ή αν έλαβε χώρα αποποίηση της κληρονομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα (βλ. Σ.τ.Ε. 1404/2017, πρβλ. Σ.τ.Ε. 1884/2015, 1459/2014, 371/2014, 2862/2013).

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την με αριθμό 10011/45199/6.11.2020 ατομική ειδοποίηση καταβολής – υπερημερίας του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας γνωστοποιήθηκε στην αιτούσα ότι εκκρεμούν σε βάρος της φορολογικές οφειλές, μετά των προσαυξησέων τους, συνολικού ύψους 64.787,88 ευρώ, οι οποίες έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και κλήθηκε να προβεί στην ολοσχερή εξόφλησή τους ή στην υπαγωγή σε πρόγραμμα ρύθμισης, εντός τριάντα (30) ημερών, άλλως θα ακολουθήσει η λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της. Όπως δε προκύπτει από χειρόγραφο σημείωση επί της εν λόγω ατομικής ειδοποίησης, καθώς και από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, οι ως άνω φορολογικές οφειλές αφορούν χρέη του Παπαγιαννόπουλου Λυκούργου του Λυκούργου (με ΑΦΜ 000026574), εξαδέλφου της αιτούσας, ο οποίος απεβίωσε στις 31.1.2020 (σχ. η 459/3.2.2020 ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ληξιάρχου Παλαιού Φαλήρου Αττικής). Ο ανωτέρω κατέλειπε μόνη εγγύτερη συγγενή του, κατά το χρόνο θανάτου του, την κόρη του

Παπαγιαννοπούλου Ηλέκτρα (σχ. το 3336/18.2.2020 πιστοποιητικό εγγυτέρων συγγενών του Δήμου Παλαιού Φαλήρου), ενώ, σύμφωνα με το 16255/21.5.2020 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου Αθηνών, κατά το χρονικό διάστημα 1.3.2013 – 19.5.2020, δεν δημοσιεύθηκε διαθήκη του ιδίου. Κατόπιν δε τούτων, η κόρη του θανόντος, με την ιδιότητά της ως μοναδικής εξ αδιαθέτου κληρονόμου του, προέβη σε νομότυπη και εμπρόθεσμη αποποίηση της επαχθείσας σε αυτή κληρονομίας (σχ. η 3152/28.5.2020 Έκθεση καταχώρησης δήλωσης αποποίησης κληρονομίας της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Ακολουθώντας, η διάδικη φορολογική αρχή, θεωρώντας ότι η αιτούσα υπεισήλθε στην εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή του αποβιώσαντος οφειλέτη της, ως εξαδέλφη αυτού, ενόψει του ότι δεν προέβη εντός τετραμήνου από το χρόνο θανάτου του σε αποποίηση της κληρονομίας, απέστειλε σε αυτή την προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση (ημερ. κοινοπ. μέσω ΕΛ.ΤΑ. 21.11.2020, βλ. σχετική καρτέλα της αιτούσας στο πληροφοριακό σύστημα Taxis), με την οποία την κάλεσε να καταβάλει τις φορολογικές του οφειλές, ύψους 22.479,90 ευρώ, πλέον προσαυξήσεων ύψους 42.307,98 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 64.787,88 ευρώ. Κατά της ως άνω πράξης, η αιτούσα άσκησε την ΑΚ1385/2020 ανακοπή, με την οποία ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι δεν κατέστη νόμιμος κληρονόμος του ως άνω οφειλέτη και δεν ευθύνεται για τα επίδικα φορολογικά χρέη του, δεδομένου ότι δεν γνώριζε κατά το χρόνο της πλασματικής αποδοχής, την επαγωγή και το λόγο αυτής, ήτοι το θάνατο του ανωτέρω κληρονομούμενου και την αποποίηση κληρονομίας εκ μέρους της κόρης του, καθόσον δεν διατηρούσε επαφή μαζί τους. Περαιτέρω, κατά τα προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση, η εκ μέρους της πλασματική αποδοχή της κληρονομίας του θανόντος, η οποία συντελέσθηκε με την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση, μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών από το χρόνο του θανάτου του και την αποποίηση της κληρονομίας εκ μέρους της κόρης του, οφείλεται σε νομική πλάνη, η οποία την καθιστά ακυρωτέα. Επιπλέον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι έλαβε γνώση για την υποτιθέμενη κληρονομία όταν οχλήθηκε από την ανωτέρω Δ.Ο.Υ. για καταβολή των ληξιπροθέσμων οφειλών αυτής και επειδή, λόγω και της προχωρημένης ηλικίας της (79 ετών), δεν γνώριζε τις κινήσεις στις οποίες όφειλε να προβεί, απευθύνθηκε σε δικηγόρο ο οποίος και τη συμβούλεψε να υποβάλει άμεσα δήλωση αποποίησης κληρονομίας. Ακολουθώντας, η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την κρινόμενη αίτηση αναστολής, με την οποία ισχυρίζεται, αφενός, ότι η ανακοπή που έχει ασκήσει κατά της προσβαλλομένης πράξης είναι προδήλως βάσιμη για τον ανωτέρω λόγο

Αριθμός απόφασης Ν34 /2021

και, αφετέρου, ότι από την άμεση εκτέλεσή της θα επέλθει σε αυτή ανεπανόρθωτη οικονομική και ηθική βλάβη. Συναφώς, προσκόμισε την 11/2021 Έκθεση καταχώρησης δήλωσης αποποίησης κληρονομίας της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

9. Επειδή, με βάση όλα τα ανωτέρω, το Δικαστήριο λαμβάνει, κατ' αρχάς, υπόψη ότι, όσον αφορά τα προβαλλόμενα από την αιτούσα περί ανεπανόρθωτης, σε περίπτωση ευδοκίμησης της ανακοπής, βλάβης της από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης ατομικής ειδοποίησης, εφόσον η παρούσα διαφορά ανεφύη κατά τη διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης φορολογικών οφειλών και, συνεπώς, διατηρεί και στο στάδιο αυτό το φορολογικό της χαρακτήρα, για το παραδεκτό της άσκησης της κρινόμενης αίτησης, κατά τούτο, έπρεπε, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας, να έχει επισυναφθεί σε αυτή, η δήλωση περιουσιακής κατάστασης της αιτούσας, κατ' άρθρο 203 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., για το παγκόσμιο εισόδημά της από κάθε πηγή και την περιουσία της στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ωστόσο, δεδομένου ότι η δήλωση αυτή ούτε περιλήφθηκε στην κρινόμενη αίτηση, ούτε υποβλήθηκε με αυτή, το Δικαστήριο κρίνει ότι η τελευταία είναι απαράδεκτη κατά το μέρος αυτό και πρέπει, και κατά τούτο, να απορριφθεί. Περαιτέρω, ενόψει των αναφερόμενων στις προηγούμενες σκέψεις της παρούσας πραγματικών περιστατικών και διατάξεων, μετά της ερμηνείας αυτών, η πλασματική αποδοχή κληρονομίας, που συνάγεται από την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση είναι έγκυρη, μόνον όταν ο καλούμενος στην κληρονομιά γνωρίζει κατά το χρόνο που λαμβάνει χώρα η πλασματική αποδοχή, την επαγωγή και τον λόγο αυτής, ήτοι το θάνατο του κληρονομούμενου και την αιτία για την οποία καλείται ως κληρονόμος στην κληρονομία. Περαιτέρω δε, το δικαστήριο της ανακοπής είναι αρμόδιο να κρίνει παρεμπιπτόντως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κ.Δ.Δ., εάν πράγματι έλαβε χώρα εγκύρως η πλασματική αποδοχή κληρονομίας, κατόπιν σχετικού ισχυρισμού από τον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη. Ενόψει τούτων, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη, ότι: (α) η αιτούσα ισχυρίζεται ότι πληροφορήθηκε το θάνατο του ως άνω κληρονομούμενου και το γεγονός της αποποίησης της κληρονομίας που κατέλειπε από την κόρη αυτού, νόμιμη εξ αδιαθέτου κληρονόμου του, με την αποστολή της προσβαλλόμενης ατομικής ειδοποίησης, (β) από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει οποιαδήποτε ανάμειξη της αιτούσας στην κληρονομιά του οφειλέτη, και (γ) σε περίπτωση αποποίησης προηγούμενου κληρονόμου, η προθεσμία προς αποποίηση αρχίζει από τη γνώση της αποποιήσεως αυτού από τον επόμενο καλούμενο κληρονόμο, ενώ η διάδικος Δ.Ο.Υ. δεν προσκομίζει (ούτε, άλλωστε,

επικαλείται) έτερο έγγραφο γνωστοποίησης των οφειλών του θανόντος προς την αιτούσα σε χρόνο προγενέστερο της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης ατομικής ειδοποίησης, κρίνει ότι η πλασματική αποδοχή της κληρονομιάς που επήχθη στην αιτούσα με την ιδιότητά της ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου του ως άνω οφειλέτη της διάδικης φορολογικής αρχής δεν είναι έγκυρη, αφού αυτή αγνοούσε κατά το χρόνο της πλασματικής αποδοχής, την επαγωγή και το λόγο αυτής. Περαιτέρω, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι η αιτούσα προέβη, εμπροθέσμως, στην 11/2021 Δήλωση αποποίησης της επίδικης κληρονομιάς, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του ως άνω οφειλέτη, κρίνει ότι αυτή δεν αποδέχθηκε την ως άνω κληρονομία, ούτε απέκτησε δικαιώματα ή υποχρεώσεις από αυτήν, και, ως εκ τούτου, μη νόμιμα κλήθηκε με την ανωτέρω ατομική ειδοποίηση να καταβάλει τα ληξιπρόθεσμα χρέη αυτής. Ενόψει τούτων, η ανακοπή που έχει ασκήσει κατά της προσβαλλομένης πράξης η αιτούσα είναι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, προδήλως βάσιμη και συντρέχει, επομένως, νόμιμος λόγος χορήγησης της αιτούμενης αναστολής.

10. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή, η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης να ανασταλεί και το καταβληθέν ποσό παραβόλου να αποδοθεί στην αιτούσα (άρθρο 277 παρ. 9 εδ. α' του Κ.Δ.Δ.), κατ' εκτίμηση, όμως, των περιστάσεων, να απαλλαγεί το καθ' ου η αίτηση από τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει την εκτέλεση της 10011/45199/6.11.2020 ατομικής ειδοποίησης καταβολής – υπερημερίας του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό κατάθεσης ΑΚ1385/2020 εκκρεμούς ανακοπής που έχει ασκήσει η αιτούσα κατά της πράξης αυτής ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στην αιτούσα.

Απαλλάσσει το καθ' ου η αίτηση από τα δικαστικά έξοδα.

Η απόφαση εκδόθηκε στον Πειραιά την 1η Μαρτίου 2021.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΙΦΑ